

Lai jūsu slogi kļūst viegli

Elders L. Vitnejs Kleitons
no Septiņdesmito prezidija

Nastas sniedz iespēju pielietot tikumus, kas veicina mūsu attīstību.

Pirms daudziem gadiem es pastaigājos pa šaurām bruģakmens ielām Kusko, Peru, augstu Andu kalnos. Es pamanīju kādu vietējo iezemiešu vīru, kurš gāja pa vienu no ielām. Viņš nebija augumā liels, taču uz savas muguras milzīgā maisaudekla somā nesa neiedomājami lielu malkas nastu. Maiss izskatījās tikpat liels, kā viņš pats. Šī nasta noteikti svēra tikpat cik viņš. Viņš to bija nostiprinājis ar virvi, kas bija aptīta ap maisa apakšu un vijās uz augšu līdz pat viņa pieri. Viņš bija cieši satvēris virvi abās savas galvas pusēs. Uz pieres zem virves, lai tā negrieztos ādā, viņš bija uzlicis lupatiņu. Viņš bija noliecies zem sava sloga un gāja apdomīgiem un smagiem soļiem.

Vīrs nesa malku uz tirgus laukumu, kur to varētu pārdot. Parastā dienā, lai nogādātu šādas neparocīgas un smagas nastas, viņš varētu veikt vien divus vai trīs gājienus turp un atpakaļ cauri pilsētai.

Atmiņas par viņu, tādu noliekušos, ar grūtībām ejot pa ielu, gadu gaitā man ir kļuvušas aizvien nozīmīgākas. Cik ilgi viņš spētu turpināt nest šādas nastas?

Dzīve katram no mums uzspiež dažāda veida nastas, dažas vieglas, bet citas nežēlīgas un smagas. Katru dienu cilvēki cīnās ar dažādām nastām, kas apgrūtina viņu dvēseles. Daudzi no mums cīnās ar šādām nastām. Tās var būt smagas emocionāli vai fiziski. Tās var būt nemiera pilnas, nomācošas un nogurdinošas. Un to nešana var turpināties gadiem ilgi.

Kopumā mūsu nastām ir trīs cēloņi. Dažas nastas ir dabiskas sekas pasaules, kur dzīvojam, apstākļiem. Slimība, fiziska nespēja, viesuļvētras un zemestrīces laiku pa laikam var rasties bez mūsu vainas. Mēs varam sagatavoties šiem riskiem un dažreiz mēs spējam tos paredzēt, taču dzīves gaitā mēs visi reiz saskarsimies ar kādiem no tiem.

Citas nastas tiek mums uzliktas līdzilvēku pārkāpumu dēļ. Varmācība un atkarības nevainīgiem ģimenes locekļiem mājas var padarīt par jebko, izņemot Paradīzi uz Zemes. Grēki, nepareizas tradīcijas, apspiešana un noziegumi dzīves laikā aiz sevis atstāj noslogotus upurus. Pat mazāk nopietnas ļaundarbības, piemēram, tenkas un nelaiņība, var radīt citiem patiesas ciešanas.

Mūsu pašu kļūdas un trūkumi rada daudzas problēmas un var uzkraut smagas nastas mūsu pleciem. Visapgrūtinošākā nasta, ko mēs sev uzkraujam, ir grēka nasta. Ikviens no mums pazīst nožēlu un sāpes, kas neizbēgami ir sekas baušļu neievērošanai.

Neatkarīgi no tā, ar ko dzīvē sastopamies kā sekām, dabas apstākļiem, citu cilvēku pārkāpumiem vai mūsu pašu kļūdām un vajībām, mēs visi esam mīloša Debesu Tēva bērni, ko Viņš sūtījis uz Zemes, lai īstenotu daļu no Viņa mūžīgās ieceres mūsu izaugsmei un attīstībai. Mūsu unikālās personīgās pieredzes var palīdzēt sagatavoties, lai atgrieztos pie Viņa. Mūsu likstas un ciešanas, lai arī cik tās grūti panest, skatoties no mūžīgās perspektīvas, ilgst „tikai mazu brītiņu; un tad, ja [mēs] tās labi [izturēsim], Dievs [mūs] paaugstinās augstumos.”¹ Mums jādara viss, ko varam, lai nestu savas nastas „labi”, lai cik ilgi arī mūsu „mazais brītiņš”, tās nesot, ilgtu.

Nastas sniedz iespējas pielietot tikumus, kas veicina mūsu attīstību. Tās aicina mūs „ļauties Svētā Gara mudinājumam un [atmest] miesīgo cilvēku, un [kļūt] par svēto caur Kristus Tā Kunga Izpiršanu, un kļūt kā [bērnam — pakļāvīgam, lēnprātīgam, pazemīgam, pacietīgam, pilnam mīlestības, vēlēdamies pakļauties visam, ko Tas Kungs uzskatīs par vajadzīgu uzlikt mums], patiesi kā bērns pakļaujas savam tēvam.”² Tādējādi nastas kļūst par svētībām, lai gan bieži šādas svētības ir labi nomaskētas un var prasīt laiku, piepūli un ticību, lai tās pieņemtu un izprastu. Četri piemēri var palīdzēt to paskaidrot:

- Pirmais — Ādamam tika teikts: „Nolādēta lai ir zeme tevis dēļ”, t. i. viņa labuma dēļ, un „sava vaiga sviedros tev būs maizi ēst”.³ Darbs ir pastāvīga nasta, taču arī pastāvīga svētība „mūsu labumam”, jo tas sniedz mācības, ko varam apgūt vienīgi „sava vaiga sviedros.”
- Otrais — Alma ievēroja, ka nabadzība un „bēdas [zoramiešu nabadzīgo ļaužu starpā] bija patiesi padarījušas tos pazemīgus un ka tie bija sagatavoti uzklaut [evanģēliju]”.⁴ Viņš piebilda: „Tāpēc, ka jūs esat piespiesti kļūt pazemīgi, jūs esat svētīti.”⁵ Mūsu pašreizējās ekonomiskās grūtības var palīdzēt arī mums sagatavoties uzklaut Tā Kunga vārdu.
- Trešais — „ārkārtīgi ilgā kara dēļ” daudzi nefijieši un lamanieši „bija kļuvuši paļāvīgāki dēļ savām bēdām, tā ka viņi pazemojās Dieva priekšā, tiešām pazemības dziļumos.”⁶ Politiskie nemieri, sabiedriskās nekārtības un dažviet pasaulē mītošie mūsdienīgie Gadiantona laupītāji, var padarīt mūs pazemīgus un motivēt mūs meklēt dievišķu patvērumu no sabiedrības vētrām.
- Ceturtais — Džozefam Smitam tika teikts, ka briesmīgās lietas, ko viņš gadiem ilgi cieta no saviem ienaidniekiem, „dos [viņam] pieredzi un nāks [viņam] par labu.”⁷ Ciešanas, ko mums rada citu cilvēku pārkāpumi, ir vērtīga, kaut arī sāpīga, skola mūsu rakstura uzlabošanai.

Turklāt savu nastu panešana var palīdzēt attīstīt empātiju pret cilvēkiem, kas saskaras ar problēmām. Apustulis Pāvils mācīja, ka mums „[jānes] citam cita nastas, tā [mēs piepildīsim] Kristus likumu”.⁸ Atbilstoši tam kristību derības nosaka, ka mums jābūt „[gataviem] nest viens otra slogus, lai tie kļūtu viegli; jā, un [gataviem] sērot ar tiem, kas sēro; jā, un mierināt tos, kuriem nepieciešams mierinājums”.⁹

Mūsu kristību derību uzcītīgāka ievērošana palīdz atvieglot mūsu *pašu* nastas, kā arī cilvēku, kuriem kalpojam, nomāktās dvēseles.¹⁰ Tie, kuri sniedz citiem šāda veida palīdzību, stāv uz svētas zemes. To paskaidrojot, Glābējs mācīja:

„Kad mēs esam Tevi redzējuši izsalkušu un Tevi paēdinājuši? Vai izslāpušu un Tevi dzirdinājuši?

Kad mēs esam Tevi redzējuši kā svešinieku un Tevi uzņēmuši? Vai pliku un Tevi apģērbuši?

Kad mēs esam Tevi redzējuši slimu vai cietumā un nākuši pie Tevis?

Tad Ķēniņš tiem atbildēs un sacīs: patiesi Es jums saku: ko jūs esat darījuši vienam no šiem Maniem vismazākajiem brāļiem, *to* jūs esat Man darījuši.”¹¹

Cauri tam Glābējs mums piedāvā papildus spēku un atbalstu, un Viņa paša laikā un veidā sniedz mums atbrīvošanu. Kad Alma un viņa sekotāji izbēga no ķēniņa Noas karapulkiem, viņi izveidoja kopienu, ko nosauca par Helamu. Viņi sāka apstrādāt zemi, celt ēkas, un viņiem veicās.¹² Bez kāda brīdinājuma lamaniešu armija viņus sagūstīja un „neviens tos nevarēja atbrīvot, kā vien Tas Kungs, viņu Dievs”.¹³ Taču šī atbrīvošana nebija tūlītēja.

Šie ienaidnieki „uzlika tiem darbus, un iecēla uzraugus pār tiem.”¹⁴ Lai gan viņiem par lūgšanu draudēja ar nāvi,¹⁵ Alma un viņa ļaudis „izlēja savas sirdis [Dieva] priekšā; un Viņš zināja viņu sirds domas.”¹⁶ Pateicoties viņu labestībai un paklausībai kristību derībām,¹⁷ pakāpeniski viņi tika atbrīvoti. Tas Kungs teica tiem:

„Es ... atvieglošu slogus, kas ir uzlikti jūsu pleciem, lai jūs ... nevarētu just tos uz savām mugurām, kaut arī jūs esat jūgā; un to Es darīšu, lai jūs varētu turpmāk stāvēt kā Mani liecinieki, un lai jūs droši varētu zināt, ka Es, Tas Kungs, apmeklēju Savus ļaudis viņu ciešanās.

Un tad notika, ka slogi, kas bija uzlikti Almam un viņa brāļiem, tika atviegloti; jā, Tas Kungs stiprināja viņus, ka viņi viegli varēja nest savus slogus, un viņi visā priecīgi un ar pacietību pakļāvās Tā Kunga gribai.

Un notika, ka tik milzīga bija viņu ticība un viņu pacietība, ka Tā Kunga balss atkal nāca pār viņiem, sakot: Turiet drošu prātu, jo rīt Es jūs atbrīvošu no jūga!”¹⁸

Savā žēlastībā Dieva Dēls piedāvā atbrīvošanu no mūsu grēku nastas, kas ir viena no smagākajām nastām, ko nesam. Savas Izpiršanas laikā Viņš izcieta „miesā, lai Viņš varētu uzņemties Savas tautas grēkus, lai Viņš varētu izdzēst viņu pārkāpumus atbilstoši Savam atbrīvošanas spēkam”.¹⁹ Kristus izcieta „par visiem, lai viņi varētu neciest, ja tie nožēlos grēkus”.²⁰ Kad nožēlojam grēkus un ievērojam baušļus, piedošana un atvieglojums mūsu smagajai sirdsapziņai tiek gūts caur palīdzību, ko sniedz vienīgi Glābējs, jo „noteikti tas, kas nožēlo grēkus, atradīs žēlastību”.²¹

Es atceros to vīru no Peru, kurš bija saliecies un ar grūtībām uz savas muguras nesa milzīgo malkas nastu. Man viņš simbolizē mūs visus, kas cīnās ar dzīves nastām. Es zinu, ka, ja mēs ievērojam Dieva baušļus un savas derības, Viņš palīdz atvieglot mūsu nastas. Viņš stiprina mūs. Kad mēs nožēlojam grēkus, Viņš piedod mums un svētī mūs ar

sirdsapziņas mieru un prieku. Es lūdzu kaut mēs priecīgi un pacietīgi pakļautos Tā Kunga gribai! Jēzus Kristus Vārdā, āmen.

ATSAUCES

1. M&D 121:7–8.
2. Mosijas 3:19.
3. Mozus gr. 4:23, 25.
4. Almas 32:6.
5. Almas 32:13.
6. Almas 62:41.
7. M&D 122:7.
8. Galatiešiem 6:2.
9. Mosijas 18:8–9.
10. Skat. Mateja 10:39; 11:28–30; Mosijas 2:22.
11. Skat. Mateja 25:35–40.
12. Skat. Mosijas 23:5, 19–20.
13. Skat. Mosijas 23:23–26.
14. Mosijas 24:9.
15. Skat. Mosijas 24:10–11.
16. Mosijas 24:12.
17. Skat. Mosijas 18:8–10; 24:13.
18. Mosijas 24:14–16.
19. Almas 7:13.
20. M&D 19:16.
21. Almas 32;13.
22. Skat. Mosijas 4:3; Almas 36:19–21.